

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Crisis Theologica

Cárdenas, Juan de

Sevilla, 1687

Cap. VI. Aliud dubium de fæmina vim passa à dæmone incubo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75689)

CAPVT VI.

*Aliud dubium de femina vim
passa à demone incubo.*

SUMMARIVM.

*Quorundam placitum refertur circa
abortum fetus concepti arte damo-
nis. num. 50.*

*Ex demone incubo proles monstrosa
irrationalis aliquando generatur.
num. 51.*

*Eius generis exemplum ex Delrio.
num. 52.*

*Ex putrefacto semine generari solent
monstra irrationalia. num. 53.*

*Præfati viri docti fortasse consulue-
runt illum abortum, quia censue-
runt non esse prolem, sed vivens
monstruosum. num. 54.*

*Casu quo arte Sathana femina conce-
perit prolem humanam, illicitus est
omnis abortus, & opposita pro-
positio subiacet damnationi. num.
55.*

*Argumenta pro conclusione. Ibid, &
seqq.*

*Imo opposita conclusio neque speculati-
væ probabilitatem habet. num.
58.*

60. **I**dem Lumbierius loco citato
præced. infert hanc aliam his verbis.
*De aqui toma luz vn parecer de hom-
bres doctos, los quales ha años, que
consultados, si era licito dar vna be-
bida para abortar à vna Religiosa
muy sierva de Dios, con la qual el de-
monio avia tenido violentamente con-
greso, y se hallava con muchas sospe-
chas de preñada al parecer de los me-
dicos, resolvieron, que si por que si era
preñado, era agressor injusto, y violen-
to de su castidad. Quæ sic in latinum*

Lumb.

sermonem transfero. [Hinc lu-
cem accipit quædam sententia
virorum doctorum, qui nonnullis
ab hinc annis consulti, an liceret
propinare potionem in ordine ad
abortum cuidâ sanctimoniali valde
Deo devotæ, cum qua Cacodæmon
violente fuerat congressus, & me-
dicorum iudicio ex multis indicijs
prægnans visa est; consuluerunt par-
tem affirmatiuam: nam si vere færa
erat, aggressor castitatis fuerat in-
iustus, & violentus.] Hæc Lumbie-
rius; quamvis assertionem hanc li-
mitet, sicut præcedentem, nempe
asserendo loqui se de probilitate spe-
culativa.

51. Et quidem possibile censeo,
quod Cacodæmon, si fiat succu-
bus (ultra alios modos, quibus idē
disponere potest) recipiat semen à
viro, & postea factus incubus im-
mittat semen in vterum fæminæ. Sed
non credo, Deum talia permissu-
rum, vt virgini Deo devotæ sic illu-
dat Sathanas, imo neque fæminæ
peccatrici in ordine ad prolem hu-
manam. Scimus aliquando contigisse
se, quod fæmina incubum Cacodæ-
monem amplexa pepererit. Sed quâ
prolem? Non humanam, sed irra-
tionalem, & monstruosam; fortasse
de genere eorum viventium, quæ
ex putridis seminibus generari pos-
sunt.

52. P. Martinus Delrio lib. 6.
disquisition. Magic cap. 2. sect. 3.
pag. mihi 51. ex edit. Lugdunensī
an 1008. refert horribilem historiam
de puella complexa eius modi in-
cubum: quam ita concludit. *Femina
periculo servata, enixa est monstrum
vndequaque fadum aspectu, quale
nusquam antea (vt ferunt) inter nos-
trates visum. Id obstetrices, ne obser-
vatum contumelia esset familia, ac-
censa ingenti pyra, citissime concre-
marunt. Id ita refert contigisse an.*

1588.

3588. Brunæ in Moravia.

53. Neque insolitum est, ex putrefacto semine generari, etiam ex copula coniugali, vivens irrationale; scimus enim ita accidisse non semel in hac provincia, ita ut natum fuerit animalculum porcello simile, quod vulgo appellant *Engendro*; quod ubi ex utero prodijt, cucurrit velociter per terram.

54. Illi ergo viri docti, quos suppressis nominibus refert Lumbier, fortasse ex insufficientibus indicijs cognoverunt, illum fetum, quem Sanctimonialis Deo devota, ab incubo violento conceperat, esse non prolem humanam, sed vivens monstruosum. Sic enim recte cõsulissent, propinari pharmacum ad eiusmodi abortum. Nescimus enim, ipsos inductos esse ea ratione de aggressore violento castitatis.

55. Sed utcumque casus acciderit, inquirimus, an casu quo, arte Sathana succubi, & incubi, fãmima vim passa conceperit, & iudicio medicorum portet in ytero fetum humanum adhuc inanimem, licitum sit procurare abortum ad vitandam infamiam? Afferoque, assertionem affirmativam contineri sub hac damnatione; quæ quidem assertio eodem modo ostenditur, ac præcedens. Primo. Etenim damnatio est universalis; damnat enim propositionem, quæ doceat, licere expellere fetum humanum adhuc inanimem, proter vitandam infamiam, aut occisionem fãmimæ prægnantis; sed in eo casu propositio loquitur de fãmima, quæ vult expellere fetum humanum adhuc inanimem; propter vitandam suam infamiam, aut occisionem: ergo ea propositio subiacet damnationi.

56. Secundo. Quia licet in ipso congressu, semen humanum à Sathana immissum sit aggressor violentus castitatis, aut postquam semen conversum est in fetum, iam eo tempore non est aggressor castitatis: cum solum sit aggressor illius, dum violat castitatem.

57. Tertio. Quia nullus est aggressor, nisi in eo temporis momento, quo instat ius defendendi se, & impediendi iniuriam. Quarto. Nã eo tempore, quo Sathanas non est aggressor contra castitatem, nec instrumentum illius, id est, semen humanum ab eo immissum, potest esse aggressor. Vide hæc argumenta latius proposita cap. præced.

58. Nec satisfacit Lumbier, etiam si dicat, se loqui solum de probabilitate speculativa. Tum quia hæc argumenta probant, neque probabilitatem speculativam convenire ei assertioni: tum etiam quia quæ speculative probabilia sunt, si nullã alia circumstantia superaddatur in praxi, utique sunt practice probabilia; cum tamen in hoc casu speculatio consideret omnes circumstantias, quas in praxi.

C A P V T VII.

An liceat fãmimæ expellere medicamento indirecto fetum inanimem propter vitandam infamiam, aut occisionem?

SUMMARIVM.

Duplex genus medicamenti, aliud directum, & aliud indirectum.

num. 58.

Opinio docens matri periclitanti licitum esse assumere indirecta cum periculo prolis etiam animate.

num. 60.

An sicut propter periculum vita potest